

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ - ΚΕΡΚΥΡΑΣ - ΛΕΥΚΑΔΑΣ

**Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΠΕΡΑ
ΟΧΘΗ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ.
ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΩΡΑ.**

Εδώ και μήνες μαίνεται στην Ήπειρο ένας πόλεμος ανάμεσα σε 2 ομάδες ηπειρωτών δημάρχων που στοιχίζονται ή αντιτίθενται στην περιφερειακή αρχή, για το ποιος θα ελέγχει την «χρυσοφόρα» διαχείριση των απορριμμάτων. Στον πόλεμο αυτό προβάλλονται προπαγανδιστικά και από τις 2 πλευρές, λεπτομέρειες και δευτερεύοντα στοιχεία αλλά και αλήθειες για να καλύψουν και να κρύψουν από το ηπειρωτικό λαό την ΑΛΗΘΕΙΑ. Ότι η πολιτική της ιδιωτικοποίησης στην διαχείριση Αστικών Στερεών Απορριμμάτων(Α.Σ.Α), με νόμους των κυβερνήσεων ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ στην βάση των κατευθύνσεων και χρηματοδοτήσεων της ΕΕ, προκαλεί τον πόλεμο μεταξύ των επιχειρηματικών ομίλων για την μεγιστοποίηση των κερδών τους, αλλά και την στοίχιση μερίδων της τοπική διοίκησης 1^{ου} και 2^{ου} βαθμού με διαφορετικούς επιχειρηματίες που παίζουν ή διεκδικούν να παίξουν μελλοντικά στο παιχνίδι αυτό. Δείχνοντας το παραπέρα δέσιμο των φορέων της Τοπικής Διοίκησης με τα επιχειρηματικά συμφέροντα που απορρέει από αυτήν την πολιτική. Για αυτό μετά από μήνες δημοσιότητας, ένα μεγάλο κομμάτι του λαού δεν μπορεί να καταλάβει την ουσία και τις κύριες πλευρές της αντιπαράθεσης.

Χαρακτηριστικά, και από τις 2 πλευρές η διαμάχη επικεντρώνεται στην λειτουργία των ΣΜΑ ή την μεταφορά του υπολείμματος, τα οποία αποτελούν ένα μικρό μέρος της αλυσίδας διαχείρισης απορριμμάτων. Την ίδια στιγμή και οι 2 πλευρές προσπαθούν «να κρύψουν τον ελέφαντα στο δωμάτιο» και δεν γίνεται κουβέντα για την λειτουργία εδώ και 3 χρόνια του εργοστασίου της ΜΕΑ στο Ελευθεροχώρι μέσω της οποίας η ΤΕΡΝΑ παίρνει 5 εκατομ. ευρώ το χρόνο από τους Ηπειρώτες μέσω των ανταποδοτικών τελών, έχοντας εξασφαλίσει ελάχιστα εγγυημένα έσοδα για ποσότητα 80.000 τόνων, και επί πλέον εμπορεύεται το ανακυκλώσιμο υλικό (πλαστικό, χαρτί, μέταλλο), παράγει ηλεκτρική ενέργεια μέσω της βιομάζας των σκουπιδιών έχοντας έσοδα για συμμετοχή στην παραγωγή ΑΠΕ.

Κουβέντα δεν γίνεται επίσης και από τις 2 πλευρές για την προώθηση της διαλογής-ανακύκλωσης στην πηγή, η οποία θα απομείωνε δραστικά τον όγκο απορριμμάτων που στέλνονται στο εργοστάσιο, οπότε και τα ανταποδοτικά τέλη που πληρώνονται από τον λαό. Μάλιστα είναι τόσο εξωφρενικά χαμηλό το ποσοστό την διαλογής στην πηγή με ευθύνη δημάρχων και περιφερειακής αρχής, που εξηγείται μόνο από την ομόθυμη πριμοδότηση του επιχειρηματία του εργοστασίου της ΜΕΑ για να αυξάνει κέρδη από το εμπορεύσιμο ανακυκλώσιμο υλικό, που αυξάνεται όσο στέλνονται περισσότερα σύμμεικτα απορρίμματα στο εργοστάσιο.

Απέναντι λοιπόν στην μεγάλη, συνολική εικόνα της «σύγχρονης» διαχείρισης των απορριμμάτων που αναδεικνύει την τεράστια κλοπή του Ηπειρωτικού λαού και την επιβάρυνση του περιβάλλοντος, οι αντιπαραθέσεις προβάλλονται αποκομμένες από την συνολική μεγάλη εικόνα. Μεγάλη εικόνα την οποία όποιος την συνθέσει, εμφανίζονται ολοκάθαρα μπροστά του τα «μεγάλα» και ουσιαστικά μεγέθη της αντιπαραθέσεως δηλ. τα διαφορετικά επιχειρηματικά συμφέροντα με οποία στοιχίζονται δήμαρχοι και περιφερειακή αρχή.

Από αυτή την άποψη θέλει μεγάλο θράσος να εμφανίζεται η περιφερειακή ,αρχή-εισπράκτορας της ΤΕΡΝΑ, ως εγγυητής των συμφερόντων του λαού έναντι του ΦΟΣΔΑ. Την στιγμή μάλιστα που η 3χρονη καθυστέρηση στην παράδοση των ΣΜΑ με αποκλειστική ευθύνη της περιφερειακής αρχής έχει επιφέρει τεράστια επιβάρυνση στο λαό διότι η ΜΕΑ λειτουργεί για 3 χρόνια χωρίς να υπάρχουν οι ΣΜΑ. Ενώ οι ΣΜΑ έπρεπε να προϋπάρχουν της ΜΕΑ. Αυτό έχει σαν συνέπεια την όξυνση περιβαλλοντικών, κυκλοφοριακών προβλημάτων και προφανώς οικονομικών. Οδηγεί απομακρυσμένους από το εργοστάσιο δήμους να πληρώνουν για να θάβουν σκουπίδια και την ίδια στιγμή να πληρώνουν και στο εργοστάσιο την ελάχιστη εγγυημένη ποσότητα που δεν μεταφέρουν. Οδηγεί δήμους να μεταφέρουν τα σκουπίδια με τα απορριμματοφόρα τους γεγονός που αυξάνει το κυκλοφοριακό φόρτο στους δρόμους και την κυκλοφοριακή συμφόρηση, την καταπόνηση των απορριμματοφόρων, την αύξηση της κατανάλωσης των καυσίμων, την αύξηση των απαιτούμενων εργατωρών, την απόσπαση των απορριμματοφόρων από την κύρια δουλειά τους που είναι η αποκομιδή. Αυξάνει ανυπολόγιστα εδώ και 3 χρόνια τα ανταποδοτικά τέλη.

Σήμερα η περιφερειακή αρχή δείχνει ότι έχει αποφασίσει να «ξεμπερδεύει με την ύπαρξη του ΦΟΣΔΑ, ώστε να βγει από τη μέση ο μόνος πανηπειρωτικός φορέας που θα μπορούσε να διεκδικήσει συνολικά τον έλεγχο της διαχείρισης των Α.Σ.Α .

Την ίδια στιγμή οι δήμαρχοι που συγκροτούνε την πλειοψηφία που «αντιπαρατίθεται» με τον περιφερειάρχη, ενώ είναι οι κύριοι όλων των υποδομών, εργοστασίου και ΣΜΑ, δεν διεκδικούν και δεν προβάλλουν μια πραγματικά διαφορετική πρόταση από αυτήν της «αντίπαλης» ομάδας των δημάρχων του νομού Ιωαννίνων και του περιφερειάρχη. Δεν προβάλλουν την λειτουργία όλης της αλυσίδας των υποδομών, με μόνιμο προσωπικό, χωρίς εργολάβους και επιχειρηματικά κέρδη και με γενναία κρατική χρηματοδότηση, προς όφελος του ηπειρωτικού λαού. Κινούνται στην ίδια λογική με την περιφερειακή αρχή δηλ. της ανάθεσης της λειτουργίας των ΣΜΑ στους «δικούς» της ιδιώτες. Μάλιστα το ίδιο προκλητικά με την περιφερειακή αρχή έχουν βγάλει εκτός συζήτησης την ληστρική σύμβαση με την ΤΕΡΝΑ για το εργοστάσιο της ΜΕΑ, για την οποία σε καμία συνεδρίαση του ΦΟΣΔΑ δεν έχουν βγάλει κουβέντα. Η κοινή αντίληψη και στόχευση των 2 πλευρών είναι και ο λόγος που εδώ και 2 χρόνια που συγκροτήθηκε ο ΦΟΣΔΑ δεν έγινε καμία προσπάθεια ελέγχου των καθυστερήσεων της παράδοσης των ΣΜΑ μέσα από την κοινή επιτροπή παρακολούθησης, στην οποία συμμετέχουν οι «αντιτιθέμενοι» δήμαρχοι. Ορισμένοι δε δήμαρχοι και από τις 2 πλευρές έχουν παραχωρήσει ήδη στους δήμους τους κομμάτι της αποκομιδής των Α.Σ.Α. σε ιδιώτες.

Δήμαρχοι και περιφερειακή αρχή, ανήκουν στη συντριπτική πλειοψηφία στο κυβερνών κόμμα της ΝΔ και διεξάγουν έναν πόλεμο στην αντίπερα όχθη των λαϊκών συμφερόντων. Στηρίζουν από κοινού την ΤΕΡΝΑ και την ληστρική για το λαό λειτουργία του εργοστασίου, μάχονται ο καθείς για τους δικούς του επιχειρηματίες

που διεκδικούν τους ΣΜΑ, θάβουν την διαλογή-ανακύκλωση στην πηγή για να αυξάνονται τα κέρδη της ΤΕΡΝΑ από την εμπορία του ανακυκλώσιμου υλικού και από την χρήση βιομάζας για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας ΑΠΕ. Διασφαλίζουν ότι κάθε κρίκος που προστίθεται στην διαχείριση των απορριμμάτων ο λογαριασμός για τον λαό θα αυξάνεται, για να αυξάνονται τα κέρδη τωρινών και μελλοντικών ιδιωτών που εμπλέκονται ή θα εμπλακούν στην διαχείριση των απορριμμάτων. Η αντιπαράθεση αυτή δεν βγαίνει έξω από τα πλαίσια και του νομοθετικού πλαισίου όλων των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων για παράδοση της διαχείρισης των απορριμμάτων στο κεφάλαιο. Παράδοση ενταγμένη στους σχεδιασμούς της «πράσινης» ανάπτυξης του ευρωενωσιακού «green deal», για τις επιδοτήσεις του οποίου μέσω και του Ταμείου Ανάκαμψης δηλ. του νέου υπερμνημονίου της ΕΕ γίνεται και θα οξυνθεί η σφαγή ανάμεσα σε επιχειρηματικά μεγαθήρια. Που φέρνει ακόμα μεγαλύτερα βάρη στις λαϊκές πλάτες.

Σε αυτή την διαμάχη με όποια πλευρά κι αν στοιχηθεί ο ηπειρωτικό λαός, στοιχίζεται κάτω από σημαία εχθρική για τα δικά του συμφέροντα. Προσπαθούν και οι μεν και οι δε με αυτόν τον καβγά, να αποπροσανατολίσουν τον λαό από το κύριο πρόβλημα που είναι η ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ του τομέα διαχείρισης απορριμμάτων και ανταποδοτικότητα των υπηρεσιών που φορτώνει τα βάρη στον λαό. Προσπαθούν να ενσωματώσουν τη λαϊκή δυσαρέσκεια για τα πανάκριβα ανταποδοτικά τέλη και να ενισχύσουν όσο δυνατό το ανύπαρκτο «αγωνιστικό» τους προφίλ οι δήμαρχοι που έχουν δώσει «γη και ύδωρ» στο μεγάλο κεφάλαιο της περιοχής. Αυτός ο καυγάς καμία σχέση δεν έχει με την υπεράσπιση των λαϊκών εισοδημάτων και την προστασία του περιβάλλοντος.

Βεβαίως, ως ένα βαθμό, ο καβγάς αντικατοπτρίζει την αντικειμενική δυσκολία του λαού να πληρώνει ανταποδοτικά, άρα και των Δήμων να τα εισπράττουν, πολύ περισσότερο να τα αυξάνουν. Την ίδια στιγμή όμως, στα πλαίσια της καπιταλιστικής ανάπτυξης, οι επιχειρηματικοί όμιλοι που λυμάνονται την επεξεργασία απορριμμάτων θησαυρίζουν και επεκτείνονται.

Καμία από τις εναλλακτικές προτάσεις που προβάλλουν οι αντιτιθέμενες πλευρές, ούτε ο ΦΟΔΣΑ Περιφέρειας Ηπείρου, ούτε η δημιουργία νέου ΦΟΔΣΑ Νομού Ιωαννίνων, ούτε η δημιουργία του διαβαθμικού συνδέσμου δήμων με την Περιφέρεια Ηπείρου δεν θα επηρεάσει τον προσανατολισμό της διαχείρισης απορριμμάτων που είναι η ιδιωτικοποίηση. Αυτό όμως έχει και θα συνεχίσει να έχει καταστροφικές συνέπειες για τη δημόσια υγεία, το περιβάλλον, το λαϊκό εισόδημα αλλά και τις εργασιακές σχέσεις όσων εργάζονται στην διαχείριση των απορριμμάτων.

Απέναντι λοιπόν σε αυτή την πολιτική της αστικής τάξης το ΚΚΕ προβάλλει ένα ριζοσπαστικό πλαίσιο αιτημάτων για άμεση διεκδίκηση και πάλη με προμετωπίδα ποιος θα διαχειριστεί τα απορρίμματα, με ποιον τρόπο, για το όφελος ποιανού. Λέμε:

- **ΟΧΙ στην εμπορευματοποίηση της διαχείρισης των απορριμμάτων** και σε κάθε μορφή ιδιωτικοποίησης που συνεπάγεται αυτή, ΟΧΙ στις ΣΔΙΤ και στις συμβάσεις παραχώρησης.
- **ΟΧΙ στη μετατόπιση των βαρών στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων μέσα από τα ανταποδοτικά τέλη** και με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, όπως το χαράτσι ταφής και το “πληρώνω όσο πετάω”.

- Το κόστος των προγραμμάτων, εξοπλισμού και έργων για την ορθολογική διαχείριση των αποβλήτων, να προέρχονται από κεντρικούς δημόσιους πόρους, από μια μεγαλύτερη φορολόγηση(45%) του κεφαλαίου.

- Παλεύουμε για την απόλυτη διασφάλιση όλων των εργαζόμενων, σε δημόσιους φορείς διαχείρισης των αποβλήτων, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, με πλήρη εργασιακά δικαιώματα.

Το πλαίσιο πάλης που προβάλλει το ΚΚΕ περιλαμβάνει τους παρακάτω άξονες:

α. Καθορισμός και ιεράρχηση προτεραιοτήτων. Τέτοιες είναι: Η πρόληψη της παραγωγής απορριμμάτων, η προώθηση της ανακύκλωσης με διαλογή στην πηγή σε χωριστά ρεύματα των συσκευασιών, των μετάλλων, του έντυπου χαρτιού καθώς και του οργανικού κλάσματος (βιοαποβλήτων) με κομποστοποίηση. Το μέρος των αποβλήτων που δεν υπόκειται σε επεξεργασία καθώς και τα υπολείμματα των μονάδων επεξεργασίας οδηγούνται σε Χώρους Υγειονομικής Ταφής Αποβλήτων (ΧΥΤΑ).

β. Καθορισμός σύγχρονων όρων για την ορθολογική και ασφαλή αποκομιδή (συλλογή και μεταφορά) των απορριμμάτων από τις υπηρεσίες του κάθε δήμου με μόνιμο προσωπικό και σύγχρονο εξοπλισμό καθώς και με τις απαραίτητες υποδομές για τη χωριστή συλλογή των προδιαλεγμένων με διαλογή στην πηγή

γ. Ειδική μέριμνα στους Χώρους Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Αποβλήτων (ΧΑΔΑ) για την ουσιαστική αποκατάσταση όλων και όχι την απλή επιχωμάτωση, με βάση συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα έργων που θα τηρείται και χρηματοδότηση από κεντρικούς δημόσιους πόρους.

δ. Οι αντισταθμιστικές παροχές υπέρ των οικισμών ή δήμων από τη λειτουργία των μονάδων επεξεργασίας και διάθεσης, να είναι προσανατολισμένες σε κρατικές παρεμβάσεις (ι) πρόσθετης προστασίας της υγείας των κατοίκων και του περιβάλλοντος καθώς και (ιι) μέτρων χωροταξικής και περιβαλλοντικής αναβάθμισής τους. Όχι στα χρηματικά ανταλλάγματα!

ε. Η υλοποίηση των έργων επεξεργασίας και τελικής διάθεσης των αποβλήτων να γίνεται από τον κρατικό φορέα για τα δημόσια έργα. Να συγκροτηθεί, επίσης, ενιαίος δημόσιος φορέας, που θα αναλάβει, στο πλαίσιο μιας κεντρικής διαχείρισης, τη λειτουργία τους με έσοδα που θα προέρχονται από κρατικούς πόρους.

στ. Σημαντική μέριμνα πρέπει να δίνεται στην ολοκληρωμένη διαχείριση των επικίνδυνων αποβλήτων, ιδιαίτερα των βιομηχανικών λόγω της ποσότητάς τους και της διαπιστωμένης ασυδοσίας των παραγωγών τους. Το κεφάλαιο να καλύπτει το σύνολο του κόστους για τις μελέτες, την υλοποίηση και τη λειτουργία, σύμφωνα με τα παραπάνω, των σχετικών έργων.

ζ. Ουσιαστική ενίσχυση σε αριθμό, εξοπλισμό και οργάνωση του έμπυχου δυναμικού άσκησης περιβαλλοντικού ελέγχου σε όλα τα επίπεδα με μόνιμη, δημοσίου δικαίου σχέση εργασίας στο Δημόσιο»

η. Ειδικά για την περιοχή μας αναγκαία είναι η επαναδιαπραγμάτευση με την ΤΕΡΝΑ ΕΝΕΡΓΙΑΚΗ για την κατάργηση της ελάχιστης εγγυημένης ποσότητας από τους δήμους στην ΜΕΑ.

Τέλος από αυτή την διαμάχη των φορέων της Τ.Δ. στην περιοχή μας πρέπει να αντληθούν χρήσιμα συμπεράσματα. Προφανώς στην διαδικασία του ΠΕΣΔΑ υπήρξαν λάθη ,ελλείψεις, παραλείψεις, αστοχίες, κακοί χειρισμοί. Αλλά όλα αυτά

δεν είναι οι εξαιρέσεις, απλά αποτελούν το χαρακτηριστικό γνώρισμα ενός οικονομικού και κοινωνικού συστήματος που υπηρετεί την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων και όχι την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Και από αυτή την εμπειρία προκύπτει η αναγκαιότητα του επιστημονικού κεντρικού σχεδιασμού με εργατικό λαϊκό έλεγχο. Γιατί μόνο ο λαός μπορεί να σώσει τον λαό στον δρόμο της ανατροπής αυτού του συστήματος.